

Pražská Porta má asi jako jediná specialitu, a to předkola. Jsme tomu rádi, protože zvládne jakékoliv množství přihlášených a předkola jsou jisté síto pro pražské finále, ze kterého se postupuje do Řevnic. Ovšem o to těžší úlohu má potom porota, protože z pražského finále by si zasloužil postup skoro každý.

Letos se předkola konala **10. -11. března**, nikoliv v tradičním Mlejně, ale o kousek dál, ve staré sokolovně, resp ve Spolkovém domě ve Stodůlkách. Opět v režii Amunky a Lochnesse (ten to také uváděl), zvučil tradičně Pája Jindrák a porotovali kromě mojí maličkosti také Jana Tippmannová (Džexna), Milan Krbec, Petr Žížka a Tomáš Hrubý.

Na úvod jsme absolvovali čtveřici sólistek, které by potřebovaly jedna jak druhá snížit míru dramatickosti svého projevu a afektovanosti textů. Trošku myslet nejen na vyzpívání se sebe sama, ale také na to, zda to někoho zajímá nebo aspoň na to, zda je to podáno zajímavou formou. Technicky jak zpěvem, tak hrou na kytaru nebyly špatné, ale jen jedné to s odřenýma ušima stačilo na postup. Má co zlepšovat, tak uslyšíme, zda něco opravdu lepší. Pak přišla **Vůně borovic**

, vypadala slibně, ale neudržela zájem. Housle trochu kýčovitě až unylé a doporučil bych dávat si pozor na ruce. Členkou byla i jedna z předchozích sólistek, což trochu kapelu determinovalo.

Empedoklův střevíc

je Vojta Kouřimský a trochu mi evokoval Ševelpunu z jiné soutěže. Na zpěv moc tlačil, neřku-li řval, chrčel a ječel.

Porota už pomalu propadala beznadějí, když nastoupila skupina **Manon**. Její styl bych charakterizoval asi jako deep folk až folk rock. Velmi dobré výrazné bicí a „jen“ dvě kytary – a postup. První skutečné nadšení, nejen ve mně, probudil

Pavel Mucha

Pražská předkola Porty

Napsal uživatel Miloš Keller
Úterý, 29 Březen 2022 20:22

, který se označuje za „garmoškáře“. Hrál ale i na klavír, byl vtipný, stručný a přesný. I jeho uvidíme ve finále. Další

Trhni si smyčcem

spíše deklamovali až melodramatizovali, byl to takový dvojboj mezi punkem a filharmonií. Zajímavé jako experiment, jednou a dost.

Knírek

(David Drozda) byl celý takový zakřiknutý, v textech trochu blábolil, někdy měnil rytmus záměrně, někdy nezáměrně. S folk až pop rockem přišla následující

Esence

, a já mám u jejího vystoupení jedinou poznámku – postup. A to bylo z prvního dne všechno (o postupujících se rozhodovalo až po druhém dni, jen pro přehlednost uvádím postupy u každého interpreta).

Druhý den otevírala opět čtveřice interpretek, proložená jedním sólistou. Úvodní **Lucka Horčicová**

zpívala anglicky, do zpěvu se moc opírala a trápila maličké ukulele. Následovala

Blondýna

a já se ptal – má ještě zapotřebí soutěžit? S chutí jsme si ji nejen já, ale i celá porota vyslechli a poslali do finále. Prostá, upřímná a přitom vtipná a působivá. I další

Monika Sonk

postoupila pro svůj autentický latinskoamerický projev, přitom ale zůstávala decentní a mě tak trochu připadlo, že jde ve stopách Zuzany Navarové.

Vlas

(Vlastimil Procházka) měl opět ukulele, ale netrápil ho, právě tak jako zpěv byl přesný a posazený. Zaujal i textovými nápady (

Remorkér

), jakkoliv je Porta soutěž interpretační.

Bára Dočkalová

upoutala nejvíce svým feminismem a nedostatkem textů – moc tutututu. Po ní přišla konečně pořádná, trochu hospodská, ale prvotřídně hospodská, kapela

Kampadem

. Šlapalo jim to, hráli příjemný country-pop-rock a porota se na ně také těší ve finále.

Pražská předkola Porty

Napsal uživatel Miloš Keller
Úterý, 29 Březen 2022 20:22

